

Panium - Nomer Papat

Satunggaling Prajanjèn Aliansi

Jeff Pippenger

2025-03-04

Ing sajarah Panium, kabentuk sawijining pasekuthon antarane Antiochus Magnus lan Filipus saka Makedonia. Peperangan mau kanthi langsung ditindakake dening Antiochus nglawan bocah Ptolemeus V, lan Filipus nyumbang ing pangertèn manawa peperangané ing pérangan liya saka karajan ngalang-alangi bala tentara liya teka maringi pitulungan marang ratu enom Mesir mau. Iki ateges manawa Putin, ratu pungkasan saka sisih kidul—sing ditandhani déning ratu bocah Mesir mau (bocah tegesé generasi pungkasan sacara kenabian)—dikalahaké déning Trump, sing diwakili déning Antiochus Magnus kang ngalahaké Ptolemeus V ing Panium lan uga kaya Reagan ngalahaké USSR ing taun 1989.

Filip tegesé “wong kang tresna marang jaran,” lan “jaran” nglambangaké kakuwatan militèr lan uga kakuwatan ékonomi. Jaran narik kreta perang lan ditunggangi déning para prajurit, lan jaran uga ngangkut barang menyang pasar. “Jaran” iku minangka pralambang saka “kreta perang, kapal-kapal, lan para penunggang jaran,” kang dadi pralambang utama Amérika Sarékat ing sesambetan proksiné karo ratu saka lor, kaya kang katetepaké ana ing ayat patang puluh.

Sekutuné Trump kagungan kalih tipifikasi, yaiku ing Philip saka Macedon lan Herod Philip sang Tetrarkh. Apa pun iku Herod Philip utawa Philip saka Macedon, lambang punika nedahaké sawijining wong kang remen marang kuwasa kang diparingaké marang dhèwèké, sabeneré déning Caesar utawa Antiochus. Philip remen jaran, lan salah satunggaling Philip punika asalipun saka Macedon, kang nyekel kalungguhan ingkang sentral lan dhasar ing karajané Alexander Agung.

Iku tanah kelairané, karajan kang diwarisi saka ramane, Filipus II, lan landhesan wiwitan tumrap kakaisarané kang amba. Dumunung ing pérangan lor Yunani, Makedonia béda minangka pusat pulitik lan militèr papan Aleksander lair (ing Pella, 356 BC) lan diwasa, lan saka kono cumawis sumber daya wiwitan, tenaga manungsa, lan tatanan organisasi kang nyurung penaklukan-penaklukané. Ing satemahé, Makedonia iku inti saka karajan Aleksander—titik wiwitané, mesin militèré, lan dhaérah kang nyangga jatidhiriné minangka ratu Makedonia, sanadyan kakaisarané tuwuh ngluwihi tapel watesé.

Makedonia nggambarake wewengkon sisih lor saka karajan papat pérangané Aleksander. Mulané, Filipus siji iku Tetrarkha, tegesé ‘saprapat bagéan,’ lan Filipus sijiné manèh iku ‘saprapat’ saka papat angin saka karajan lawasé Aleksander.

Herodes nggambarake wong kang nolak prejanjian. Esau, garis getih kang nuntun marang Herodes, nolak hak pambarepne. Wiwitane banget ing sajarah umat prejanjian kang kapilih, Esau dadi pralambang tumrap wong-wong kang nolak prejanjian kang Kristus pejah kanggo

netepake. Pas ing titi-titik nalika Gusti Allah arep ngembangake umat prejanjian kang kapilih dadi rolas taler, Esau mbrontak. Ing pungkasaning Israel kuna, nalika ana ing salib wong-wong Yahudi ngaku yèn padha “ora nduwèni ratu liyané kajaba Kaisar,” bangsa Yahudi dadi pralambang ing pungkasan, kang wis dilambangake déning Esau ing wiwitan. Silsilah kulawargané Herodes kawangun saka garis getih Esau lan wong-wong Yahudi, sawijining garis getih kang dilambangake déning wong mbrontak kang nglanggar prejanjian ing wiwitan lan déning umat prejanjian kang mbrontak ing pungkasan.

Herod Agung ngetrapake pajeg-pajeg sing nggawa Yusuf lan Maria menyang Bètlèhèm, lan salah siji saka telu putrané, Herod Antipas, putrané Herod Agung, mrentah sajroning wektu salib. Mangsa uripé Kristus wiwit lair tekan séda dipralambangaké kanthi simbolis déning kulawarga Herod, saéngga ngenali sajarah iku minangka wektu palénggahaning umat pilihan, sawijining palénggahan sing ing umumé wong-wong Yahudi ora tau weruh.

Hérodès Agung matèni bocah-bocah minangka tanggepan marang miyosipun Yésus, saéngga mbalèni sajarah miyosipun Musa nalika Mesir sami matèni bocah-bocah. Panyembelihan bocah ingkang kapisan punika minangka upaya kanggé matèni tiyang pilihan ingkang dipunajeng-ajeng, lan panyembelihan bocah ingkang pungkasan punika malih dados upaya kanggé matèni tiyang pilihan ingkang dipunajeng-ajeng. Sèket sekawan ewu kaping pindho nyanyi kidungipun Musa lan Sang Cempé, lan sacara kenabian, “kidung” nggambaraken satunggaling pengalaman. Satus patang puluh sekawan ewu punika gesang wonten ing satunggaling jaman ingkang gadhah pengalaman-pengalaman ingkang sejajar. Salah satunggaling kasejajaran punika dumugi ing tanggal 22 Januari 1973 kanthi putusan Mahkamah Agung ingkang ngidinaken aborsi ing Amérika Sarékat. Sajeroning patang puluh sanga taun salajengipun, kirang langkung 66 yuta calon potensial kanggé kapérang wonten ing antawisipun satus patang puluh sekawan ewu punika sampun dipunsèmbelih lumantar aborsi ingkang dipunsahaken déning pamaréntah fédheral.

Kakuwatan nglambangaké kasantosan militèr:

Lan kewan galak kang dakdeleng iku kaya macan tutul, lan sikilé kaya sikilé bruwang, lan cangkemé kaya cangkem singa; lan naga mau maringi marang dheweke kakuwatané, lan dhamparé, sarta panguwasa kang gedhé. Wahyu 13:2.

Naga, yaiku Roma kapir, maringi telung prakara marang kepausan, yaiku “kuwaosé, lan dhamparé, lan panguwasa kang gedhé.” Ing ayat rolas, Amerika Serikat, kéwan saka bumi, digambarake nindakaké kabèh “kuwasa” saka kéwan kang ana ing ngarepé. Nanging tembung “kuwasa” ing ayat loro iku tembung Yunani sing béda karo tembung sing dijarwakaké “kuwasa” ing ayat rolas. Ing ayat loro, “kuwasa” iku G1722: tegesé ana ing ngarepé (kanthi harfiah utawa kiasan): ana ing sangarepé (pandeleng) saka.

Tembung “power” ing ayat rolas iku tembung Yunani sing béda.

Lan dhèwèké ngleksanani sakèhé panguwasané kéwan kang kapisan ana ing ngarsané, lan ndadèkaké bumi lan wong-wong kang manggon ana ing kono padha nyembah

marang kéwan kang kapisan, kang tatuné kang matèni wis waras. Wahyu 13:12.

Tembung “power” G1832 ing kéné tegesé, (ing pangertèn kabisan); hak istimewa, yaiku pangaribawa kang dipasrahaké: wewenang, yuridiksi, kamardikan, kakuwatan, hak, kasekten. Tembung “power” ing ayat rolas iki nedahaké yèn kéwan bumi iku minangka wewenang kang dipasrahaké saka kéwan segara—USA iku wakil proksi saka kéwan segara. USA ngleksanakaké kabèh wewenang kang dipasrahaké saka kéwan kapisan. Ing ayat loro, Roma kafir maringaké telung prakara marang kapapaan. Clovis maringaké kakuwatan militèr lan ékonominé marang kapapaan ing taun 496 ing Peperangan Tolbiac. Constantine maringaké “seat” kekaisaran iku ing taun 330, lan Justinian netepaké paus minangka pambener para bidah lan kepala pasamuwan-pasamuwan lumantar sawijining dekret ing taun 533. Clovis ing taun 496 minangka pralambang Reagan ing taun 1989. Reagan minangka pralambang Trump.

Miturut Gregory saka Tours (sing nulis meh sak abad sawisé iku), Clovis lagi kalah ing peperangan lan, amarga wis ngenes banget, nyuwun pitulungan marang Gusti Allah Katulik. Garwané, Clotilde, iku sawijining putri Burgundia Katulik sing wis ndhesek dheweke supaya murtad saka paganisme lan mlebu ing iman Katulik. Clovis nglairaké sumpah yèn manawa dheweke menang, dheweke bakal nampani Katulik. Kaanan banjur malih—apa déning campur tangan ilahi utawa déning siasat militèr—lan Clovis ngalahaké bangsa Alemanni, matèni ratuné lan nyebaraké bala pasukané. Netepi sumpahé, dheweke banjur mlebu ing iman Katulik lan kabaptis, sing miturut tradhisi kacathet dumadi ing Dina Natal taun 496 ing Reims déning Uskup Remigius (St. Remi).

Pangowahaning imanipun nandhani sawijining titik balik, ndadosaken Clovis raja Katolik ingkang kapisan ing antawisipun para panguwaos Jermanik (mboten kados Visigoth utawi Ostrogoth ingkang sami Kristen Arian). Prastawa punika nyalarasaken bangsa Frank kaliyan Gréja Roma, saéngga piyambakipun pikantuk panyengkuyung saking populasi Gallo-Roma lan kepausan. Baptisanipun Clovis asring dipunwastani minangka “lairipun Prancis” kanthi simbolis dados bangsa Katolik, ingkang mbedakaken piyambakipun saking karajan-karajan barbar sanès ingkang manut dhateng Arianisme utawi paganisme. Awit saking punika, Katolik nyebut Prancis minangka “anak pambajeng saking gréja Katolik,” lan ugi “putri pambajeng gréja Katolik.”

Nalika Clovis dadi kakuwatan proksi kang kapisan tumrap kapapaan ing taun 496, dhèwèké nggambarake Reagan kang dadi kakuwatan proksi ing taun 1989. Ing sajarah Reagan lan Paus Yohanes Paulus II, ana sawijining aliansi rahasia kang kabentuk kanthi ancas kanggo njatuhaké raja ing sisih kidul. Wiwit taun 1798 nganti tekan undhang-undhang Minggu, sundelé Tirus iku didhelikake, lan dhèwèké iku sundel kang padha piyambak, kang nglacak oyodé bali menyang Makedonia, karajan kang paling lor. Dhèwèké iku raja ing sisih lor, didhelikake sacara nubuatan, nanging isih ngakoni yèn dhèwèké ora bisa klèru.

Paus uga makili “wong-wong kang ninggal prejanjian,” sing sanadyan kanthi profètis kasamunyi sajroning telung perang proksi mau; ing wekasané bakal katon cetha ing

sajarahing Peperangan Panium. Ing mangsa peralihan saka Roma Kakaisaran menyang Roma kapausan, Daniel mratelakaké nalika Roma pagan wus tekan pungkasané mangsané minangka karajan kaping papat ing ramalan Kitab Suci.

Amarga kapal-kapal saka Chittim bakal teka nglawan dhèwèké; mulané dhèwèké bakal nandhang kasusahan, banjur bali, lan nesu marang prejanjian suci; mangkono iku bakal ditindakaké; malah dhèwèké bakal bali, lan padha sapengerten karo wong-wong kang nyingkur prejanjian suci. Daniel 11:30.

Ing ayat “wong-wong kang nilar prajanjian suci” iku yaiku gréja Katulik. Wong-wong kang nilar prajanjian suci iku yaiku gréja Pergamos ing wahyu Yohanes Sang Panerang, gréja kang gelem rembugan lan nyelarasaké, kang miturut Paulus bakal murtad luwih dhisik sadurungé manungsa duraka kaandharaké. Katulikisme iku wong-wong kang wis nilar prajanjian, kaya dene katuduhaké déning serangan kang ditujokaké marang Sabda Allah, lan uga dina Sabat dina kapitu, kang loro-loroné padha kaserang kanthi saya maju wiwit jaman Konstantinus lan sapungkuré. Ing pérangan sadurungé ing pasal sewelas, “prajanjian” uga kasebut.

Lan atiné loro raja iki bakal tumuju marang piala; lan padha bakal ngucap goroh ana ing satunggaling méja; nanging iku ora bakal kasil, awit pungkasan isih ana ing wektu kang wus katetepaké. Banjur dhèwèké bakal bali menyang nagarané kalawan kasugihan gedhé; lan atiné bakal nglawan prajanjian suci; lan dhèwèké bakal nindakaké prakara-prakara kang gagah, banjur bali menyang nagarané dhéwé. Ing wektu kang wus katetepaké, dhèwèké bakal bali lan maju menyang sisih kidul; nanging ora bakal kaya kang kapisan utawa kaya kang pungkasan. Daniel 11:27–29.

Ing ayat-ayat punika, “dhèwèké” wangsul dhateng tanahipun piyambak, lajeng ing tembé piyambakipun wangsul malih dhateng tanahipun piyambak. Kalih prakawis wangsul punika nglambangaken kalih kamenangan ingkang lajeng katut déning satunggaling “wangsul” kanthi kamulyan dhateng kitha Roma. Ingkang kapisan inggih punika Peperangan Actium ing taun 31 SM nglawan Antony lan Cleopatra, lan ingkang kaping kalih inggih punika sasampunipun karusakanipun Yerusalem ing taun 70 M. “Wektu ingkang sampun katamtokaken” ing ayat-ayat punika inggih punika taun 330, ingkang nandhakaken pungkasaning “wektu” profetik ing ayat kaping kalih likur, ingkang sami kaliyan tigang atus swidak taun.

Loro raja kang padha ngucap goroh ana ing sapisareh tumindak mangkono sadurungé “wektu kang wus katetepaké,” “awit pungkasané isih bakal ana ing wektu kang wus katetepaké.” Pitakon kang prayoga digatosaké yaiku: punapa tegesipun ayat punika nalika ngandika, “Banjur dhèwèké bakal bali menyang tanahé kanthi kasugihan kang akèh”? Punapa tegesipun nalika wektu kang wus katetepaké, banjur dhèwèké bakal bali; utawi punapa tegesipun sawisé loro-loroné padha ngucap goroh ana ing meja, banjur dhèwèké bakal bali, lan mila pambalènipun punika dumadi sadurungé wektu kang wus katetepaké.

Uriah Smith mratélakaké yèn rong kaping bali iku dumadi ing taun 31 SM lan 70 M, kang makili sawijining sajarah sadurungé taun 330, yaiku wektu kang wus katetepaké. Smith uga

nedahaké yèn “bali” ing ayat kaping rong puluh sanga iku dumadi sawisé taun 330, lan yèn bali iku ora kasil kaya dene bali-bali sawisé paprangan Actium lan Yérusalèm. Tegesé, sadurungé wektu kang wus katetepaké ana sawijining patemon ing ngendi goroh diucapaké, lan sawisé iku salah siji saka raja loro sing lagi padha ngucapaké goroh bali nggawa kasugihan kang akèh, banjur nentang prejanjian suci, nindakaké prakara-prakara gedhé, lan bali ing taun 330, yaiku wektu kang wus katetepaké.

Sawisé iku banjur nyerang sisih kidul, nanging iku bakal béda karo Peperangan Actium utawa karusakané Yerusalem. Sajarah taun 70 Masehi ing ayat-ayat iku nggambarake pungkasané umat prajanjian pilihané Allah, kaya sing diwakili déning “prajanjian suci” ing pérangan iku. Ing ayat telung puluh, Roma kapir sesambungan karo wong-wong sing nilar prajanjian suci. Taun 70 Masehi iku pancèn dadi pungkasan tuntasé Israèl literal kuna minangka umat prajanjiané Allah, lan ayat telung puluh lagi nandhani sajarah patang atus taun sawisé 70 Masehi. Wong-wong sing nilar prajanjian ing sajarah sing diwakili ing ayat telung puluh iku, yaiku wong-wong sing wis nilar prajanjian sing digawé Allah karo umat Kristen kagungané Panjenengané. Roma Kapapal iku pasamuwan sing diwakili minangka wong-wong sing nilar prajanjian suci ing ayat telung puluh.

Amarga kapal-kapal saka Kittim bakal teka nglawan dhèwèké; mulané dhèwèké bakal susah atiné, lan bali, lan nindakake paukumaning nepsu marang prejanjian suci; mangkono kang bakal ditindakaké; iya bakal bali manèh, lan sesrawungan karo wong-wong kang nyingkur prejanjian suci. Daniel 11:30.

Ayat kaping rong puluh sanga nuntun kita marang taun 330, yaiku wektu sing wus katetepaké lan kaleksanan nalika Constantine mindhah kutha krajan menyang Konstantinopel. Ing tenger dalan iku, Roma kapir bakal kaseret menyang perang kidul sing ora bakal kasil kaya Actium lan Yerusalem. Banjur ing ayat telung puluh, Roma kapir diserang déning Genseric, sing nglancarake perang lauté saka Chittim, kang ing jaman saiki katelah Carthage. Perang nglawan Roma kapir iki uga dilambangaké minangka trompet kapindho saka pitu trompet ing kitab Wahyu. Papat kakuwasan trompet kang kapisan iku ndadèkaké Roma Kulon tekan pungkasané ing taun 476. Saka papat trompet kang kapisan mau, trompet kapindho, yaiku kapal-kapalé Chittim, iku sing paling abot, awit Genseric ngrebut panguwasa ing segara lan kasugihaning Kakaisaran banjur asat.

Ngadhepi lan sedhik marga saka kapal-kapal Chittim, dhèwèké banjur bali lan nduwèni bebendu marang prejanjian suci. Iki kawujud ing sajarah sing nuntun marang diparinginé kakuwasan marang kapapan ing taun 538, lumantar perang nglawan Sabdaning Allah. Sawisé iku dhèwèké bali lan nduwèni “pangerten karo wong-wong sing nilar prejanjian suci.” Sesambungan antarané Roma kapir lan Roma kepausan iku kawujud ing taun 533 lumantar dekreté Yustinianus. Ayat sabanjuré, yaiku ayat telung puluh siji, banjur nerusaké carané Roma kapir “sedhik.” Ing 2 Tesalonika, Paulus mulang yèn Roma kapir “nahan” kapapan supaya ora njupuk panguwasa ing taun 538. Sawisé dhèwèké digawé sedhik déning sawijining serangan saka segara-segara sing ngrusak ékonomi karajané, dhèwèké nduwèni bebendu marang prejanjian suci, banjur nduwèni pangerten karo wong-wong sing nilar

prejanjian iku. Ing ayat-ayat sabanjuré, “gegaman-gegaman,” sing makili kakuwatan sing diparingaké marang kapapan ing taun 496 déning Clovis, padha jumeneng lan padha najisaké pasucèning kakuwatan, sing ing sajarah makili kutha Roma, lan banjur Roma kapisir bakal nyingkiraké agama kekapiran (kang saben dina) saka wewengkon iku lan nggantèkaké nganggo Katulikisme, banjur padha nglénggahaké kapapan ing dhampar ing taun 538.

Nalika kapausan diparingi kakuwasan ing taun 538, kapausan maringi paseksi kenabian lan uga paseksi sajarah, kang dilambangaké ing ayat-ayat kang lagi kita rembug. Taun 538 ditipologèkaké déning 31 SM lan Peperangan Actium. Ing Daniel bab wolu, ayat sanga, Roma pagan bakal nelukaké telung alangan géografis kanggo ngrebut dhamparing bumi. Sing kapisan yaiku Siria ing sisih wétan, banjur Yéhuda lan Yérusalèm, disusul déning Mesir ing Peperangan Actium. Roma kapausan uga bakal ndadèkaké telung sungu kabucal, kang katelu yaiku bangsa Goth, kang diusir saka kutha Roma ing taun 538. Roma pagan lan Roma kapausan maringi rong paseksi kang nandhesaké yèn Peperangan Actium selaras karo taun 538, lan taun 538 nggambaraké angger-angger Minggu ing Amérika Sarékat, nalika Roma modhèren mrentah kanthi paling luhur nganti mangsa kalodhanganing sih-rahmat katutup.

Kita sampun ngrampungaken sawijining ringkesan umum bab ayat kaping pitulikur dumugi tigang dosa siji.

Ing artikel sabanjuré, kita bakal nindakaké pangrincèn marang ayat-ayat iki lan miwiti pakaryan nyelarasaké perangan iki karo sajarah ayat sewelas nganti limalas.